

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent
Opublikowano: piątek, 27, marzec 2020 11:52
Bartłomiej Zydel
Odśloni: 1178

W sejmowym druku nr 299 (Sejm IX kadencji) znalazły się zmiany dotyczące ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 2140 ze zm.). Dotyczą one m.in. modyfikacji w zakresie stosowania warunków określonych w zezwoleniu na przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych oraz tego, co znalazło się w tzw. lex Uber.

Zezwolenia – można z mocy ustawy nie stosować warunków

Po pierwsze według dodawanego do ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 374 z późn. zm.) art. 15n, warunków określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie stosuje się w przypadku:

1. konieczności podjęcia czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
2. braku rentowności wykonywanych przewozów, będącego skutkiem niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

Można tę konstrukcję porównać do obecnego art. 20a ustawy o transporcie drogowym. Według art. 20a ust. 1 ustawy o transporcie drogowym warunków określonych w zezwoleniu nie stosuje się w przypadku wystąpienia niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozów zgodnie z określonym w zezwoleniu przebiegiem trasy przewozów, w szczególności awarii sieci, robót drogowych, lub blokad drogowych. Jednakże w przypadku zastosowania projektowanego art. 15n pkt 2 specustawy COVID-19 (brak rentowności) – w przeciwieństwie do dzisiejszego art. 20a – projektodawca nie przewidział wydawania przez właściwy organ decyzji, nawet po upływie określonego okresu (w przypadku art. 20a ust. 2 ustawy o transporcie drogowym organ „wchodzi do gry” po upływie 14 dni). Tym samym uprawnienie do braku stosowania warunków określonych w zezwoleniu będzie w takiej sytuacji następował *ex lege*. Dla jasności warto dodać, że ustawodawca nie zawiesza stosowania art. 20a ustawy o transporcie drogowym – w związku z czym projektowany przepis art. 15n pkt 2 nie wyklucza wykorzystania art. 20a.

Projektowany przepis spowoduje, że nie zaktualizuje się podstawa do cofnięcia zezwolenia z art. 24 ust. 4 pkt 2 ustawy o transporcie drogowym, czyli dotycząca naruszenia lub zmiany warunków, na jakich zezwolenie zostało wydane oraz określonych w zezwoleniu. Równocześnie warto dodać, że projektowany art. 15n pkt 2 mówi o „okolicznościach niezależnych od przedsiębiorcy” – co powoduje mimowolne odniesienie tego sformułowania do podstawy do cofnięcia zezwolenia z art. 24 ust. 4 pkt 3 ustawy o transporcie drogowym, a więc cofnięcia w razie niewykonywania przez przedsiębiorcę, na skutek okoliczności zależnych od niego, przewozów regularnych co najmniej przez 3 miesiące. W dzisiejszych warunkach trudno wyobrazić sobie udowodnienie tego, że okoliczności są od przedsiębiorcy zależne.

Lex Uber – zmiany, zmiany, zmiany

Ponadto w projekcie znalazł się art. 31r ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

W świetle tego przepisu do dnia 30 września 2020 r. do podmiotów prowadzących pośrednictwo przy przewozie osób, które uzyskały licencję, o której mowa art. 5b ust. 2 pkt 2 ustawy o transporcie

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent
Opublikowano: piątek, 27, marzec 2020 11:52
Bartłomiej Zydel
Odśloni: 1178

drogowym, czyli licencję na pośrednictwo przy przewozie osób nie stosuje się: art. 5d i art. 5e, art. 15 ust. 1 pkt 5 oraz art. 27b. Trzeba zaznaczyć, że nie jest tak, iż ustawodawca wyłącza obowiązywanie decyzji ws. licencji. Żeby zrównać sytuację podmiotów posiadających licencję i licencji nieposiadających, projektodawcy odsuwają w czasie obowiązek uzyskania licencji, o czym szerzej poniżej.

Przechodząc do szczegółów. Według projektowanych zmian do dnia 30 września 2020 r. nie stosuje się wymogu mówiącego o tym, że przedsiębiorca wykonujący transport drogowy w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób jest obowiązany prowadzić takie pośrednictwo wyłącznie na rzecz przedsiębiorców posiadających odpowiednią licencję na przewóz osób z art. 5b ust. 1 ustawy o transporcie drogowym. Do końca września 2020 r. nie zabrania się prowadzenia pośrednictwa przy przewozie osób w przewozach okazjonalnych wykonywanych pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 7 osób łącznie z kierowcą. Tak samo do 30 września 2020 r. wyłączone będzie stosowanie podstawy do cofnięcia licencji w momencie, gdy posiadacz licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób wykonuje czynności takiego pośrednictwa na rzecz podmiotu nieposiadającego odpowiedniej licencji na przewóz osób z art. 5b ust. 1 ustawy o transporcie drogowym. Ponadto w wyniku projektowanego art. 31r do końca III kwartału 2020 r. wyłączony ze stosowania będzie art. 27b ustawy o transporcie drogowym – zatem m.in. na przedsiębiorcy prowadzącym pośrednictwo przy przewozie osób nie będzie ciążył szereg obowiązków związanych z prowadzeniem rejestru przekazanych zleceń przewozu osób czy ewidencji przedsiębiorców, którym zleca się przewóz osób.

Warto dodać, że na mocy projektowanego art. 31r wyłączone zostanie także stosowanie art. 27c ustawy o transporcie drogowym, który zabrania kierowcy wykonywania transportu drogowego na podstawie zlecenia przekazanego przez podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób, nieposiadający licencji w zakresie pośrednictwa przy przewozie osób.

Równocześnie – co jest skutkiem projektowanego art. 31r – art. 52 projektu traktuje o tym, że w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1180) w art. 6 – czyli regulującym termin, w którym podmioty wykonujące pośrednictwo przy przewozie osób są obowiązane uzyskać licencję na pośrednictwo przy przewozie osób – wyrazy „3 miesiące” zastępuje się wyrazami „9 miesięcy”. W konsekwencji termin ten ulegnie przesunięciu z 1 kwietnia 2020 r. na 1 października 2020 roku.

Dla wszystkich przedstawionych powyżej zmian termin ich wejścia w życie określono jako dzień następujący po dniu ogłoszenia.